

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Den 27. februar 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 181 (Alm. del) af 30. januar 2018 stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse effekterne på de offentlige finanser ved et løft i den maksimale årlige dagpengesats på hhv. 5.000 kr., 10.000 kr. og 15.000 kr. (2018-niveau) lineært indfaset frem mod 2025? Vil ministeren derudover oplyse, hvilke antagelser der ligger til grund for eventuelle adfærdseffekter? Såfremt forhøjelsen fører til, at en gruppe beskæftigede overgår til arbejdsløshed, bedes det opgjort i tabelform, hvad der karakteriserer gruppens indkomstniveau, alder og branchetilknytning.

Svar

I december 2017 var der i alt ca. 80.000 dagpengemodtagere (sæsonkorrigeret), *jf. Danmarks statistik*. Den gennemsnitlige dagpengesats udgør ca. 92 pct. af den maksimale dagpengesats, som i 2018 er 18.633 kr. pr. måned for fuldtidsforsikrede.

En stigning i den maksimale dagpengesats vil indebære direkte merudgifter til dagpenge. Derudover vil en stigning i dagpengesatsen reducere tilskyndelsen til at finde beskæftigelse samt øge tilskyndelsen til at overgå til dagpenge. Der vil således også være merudgifter til dagpenge og reducerede skatteindtægter fra arbejdsindkomst forbundet med en højere dagpengesats.

På den baggrund vurderes det, at en stigning i den maksimale dagpengesats på fx 5.000 kr. vil reducere beskæftigelsen med ca. 2.800 personer og øge de offentlige udgifter med ca. 930 mio. kr. i 2025, *jf. tabel 1*.

Stigning i maksimal dagpengesats	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
	--- mio.kr. (2018-pl) ---						
5.000 kr.	170	300	420	550	680	810	930
10.000 kr.	410	650	890	1.140	1.380	1.630	1.870
15.000 kr.	610	970	1.340	1.700	2.070	2.440	2.800

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata. Tallene er afrundet til nærmeste ti.

Vurderingen af virkningen på de offentlige finanser som følge af en højere dagpengesats er foretaget på baggrund af beregningsmetoder, som blev anvendt ifm. Dagpengekommisionens arbejde. Beregningsmetoderne er nærmere beskrevet i *Dagpengemodellen – En Teknisk Analyserapport*¹. De anvendte adfærdseffekter er bl.a. estimeret på baggrund af oplysninger om dagpengemodtageres udsigt til en ydelsesændring efter opbrug af retten til dagpenge. I beregningerne er der på baggrund af empiriske studier ligeledes lagt til grund, at en gruppe beskæftigede overgår til dagpenge som følge af højere dagpengesats.

På baggrund af beregningerne i dagpengemodellen er det ikke muligt, at karakterisere gruppen af beskæftigede, der skønnes at overgå til arbejdsløshed efter en højere dagpengesats, nærmere, herunder opgøre indkomstniveau, alder og branchetilknytning. Årsagen er at dagpengemodellen er en aggregeret model, hvor opgørelser ikke foretages for enkelte personer, men for grupper defineret efter arbejdsmarkedstilknytning. Det betyder, at enkeltindivider ikke kan følges i modellen, hvorved fx beskæftigelsesvirkningen af en ændring i dagpengereglerne ikke umiddelbart kan henføres til specifikke persontyper, fx fordeling efter a-kasse, branche, uddannelse mv.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister

¹ Dagpengemodellen, Teknisk analyserapport (2015)